

den strax kunde vedtages. Smidlertid har Communalbestyrelsen i Kjøbenhavn, idet der kun var lednet den meget kort Tid til at udtale sig om denne Sag, troet, at det vilde være rettere for den ikke nu at gaae ind paa disse enkelte Poster, men derimod lade dem staae hen til Fremtiden; da det maaskee ogsaa kunde have beredet Vanskeligheder for Sagens Gang her, om man var gaaet ind paa saadanne Enkeltheder, som ikke vare klare nok for Alle, saa har jeg nu forandret det Forslag, jeg oprindeligt havde tænkt paa at stille, derhen, at der nu kun aabnes en Mulighed for at udjevne de Forskjelligheder, som jeg troer strax burde søges afhjulpne. Jeg skal nu noget nærmere angive, hvorpaa de enkelte Punkter, i den af mig foreslaaede § 4, gaae ud. Saaledes som Næringsloven nu lyder, gaar den ud paa, at der ved Erhvervelse af Udløst til Næringsdrift paa Landet skal svares samme Betaling som den, der erlægges i den nærmeste Kjøbstad; altsaa, for at kunne drive Næring paa Frederiksberg, skal der betales det samme Gebyr til Frederiksberg Communes Kasse, som der i Kjøbenhavn betales for Borgerstab eller Næringsbeviis, og denne Bestemmelse antager jeg ogsaa vedblivende maa have sin Gyldighed; thi selv om der, saaledes som foreslaget lyder, skulde gives Haandværkere og Handlende paa Frederiksberg samme Rettigheder som Næringsdrivende i Kjøbstæderne, saa er dog Frederiksberg ikke dermed erklæret for at være en Kjøbstad. Den vedbliver at være en Landcommune, men med omtrent de samme Rettigheder, som Kjøbstæder kunne sætte nogen Priis paa, og altsaa vedbliver Næringslovens Bestemmelse i denne Henseende at være gyldig, nemlig, at der skal betales samme Gebyr der som i Kjøbenhavn; thi ellers vilde jeg ansee det for at være rigtigt, at det udtrykkeligen blev bestemt, at en saadan Righed i Gebyr skulde finde Sted; men om dette Punkt behøves der altsaa neppe nogen Bestemmelse. Der er imidlertid et andet Punkt, med Hensyn til hvilket jeg troer der behøves en Bestemmelse, og det er med Hensyn til Reglen for, hvad der skal ansees for bunden Næring. Der er jo nu efter Næringsloven en særskilt Vedtægt for bunden Næring for Kjøbenhavn, for Kjøbstæderne og

for Landet; med Hensyn til Landet er det bestemt, at en saadan Vedtægt fastsættes for hvert Amt, hvorefter vistnok Meningen maa være, at den skal være eens for hele Amtet, saaledes at der ikke kan fastsættes een Vedtægt for een Deel af det og en anden for den øvrige Deel. Uagtet nu Forskjellen imellem Vedtægten for Kjøbenhavn og Vedtægten for Landet ikke er af overordentlig stor Betydning, saa troer jeg dog, at man selv paa Frederiksberg vil finde det rigtigt og i Communens Interesse at skaffe den de Indtægter, der kunne faaes af forskjellige af de Næringsveie, der nu ere frie paa Frederiksberg, og jeg antager tillige, at det har nogen Interesse, at ikke Næringsveie, der i Kjøbenhavn ere bundne, frit kunne drives lige udenfor Kjøbenhavns Grund og meget nærmere ved dens Centrum, end om Vedkommende drev sin Næringsvei paa en fjernere Deel af Kjøbenhavns Grund. Jeg anseer det derfor for ønskeligt, baade at der kunde gives en særskilt Vedtægt for Frederiksberg, som ikke omfattede den øvrige Deel af Amtet, og tillige at man ved denne Leilighed, efterstræbte Righed mellem Vedtægten for Kjøbenhavn og den for Frederiksberg. Det er altsaa dette, som er Gjensand for det første Punktum af Paragraphen og tilveels maaskee ogsaa henhører under andet Punktum, som omtaler Overenskomster imellem de to Communer. Hvad nu disse Overenskomster angaaer, saa er det, jeg nærmest har havt for Øie, dog egentlig kun Benyttelsen af Vognmandsnæringen, som ellers kunde frembyde nogen Vanskelighed, idet der i Loven mangler en udtrykkelig Bestemmelse for, hvorvidt en Vognmand paa Frederiksberg maa besordre Personer ind til Kjøbenhavn — hvilket han vistnok maa —, men i alt Fald om han maa besordre dem hjem igjen, eller om han maa kjøre med dem fra det ene Sted til det andet i Kjøbenhavn, og det Samme gjælder med Hensyn til Gods. Om det Omvendte har der jo hidtil ikke kunnet være Spørgsmaal, idet Vognmandsnæringen ikke er bunden Næring paa Landet, og altsaa maatte ogsaa en Kjøbenhavner kunne kjøre omkring der med Gods; men dette vil maaskee ogsaa blive forandret. Jeg har derfor troet, at det vilde være hensigtsmæssigt at aabne Udgang til, at der kunde gives fælles